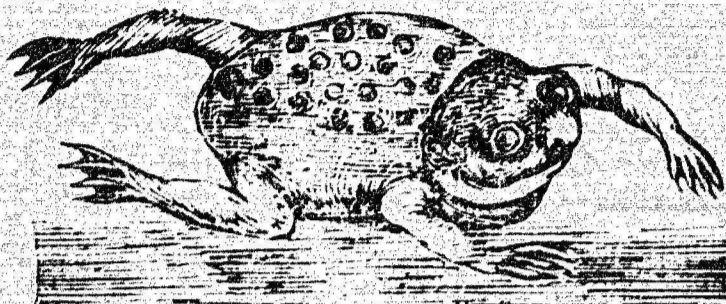

ΜΠΑΚΚΑΚΑΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Εν Αθήναις.....	Φρ.	6
Εν ταῖς ἐπαρχίαις.....	"	7
Εν τῷ ἐξωτερικῷ.....	"	12
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα.....	"	10

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
ΚΑΙ ΕΝΙΟΤΗ ΣΙΣ

Οἱ ἀποστέλλοντες τὰς ἀποστολὰς
θωροδότηται συνδρομῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 5

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΕΠΤΑ 5

ΒΡΕΚΕΚΕΚΕΞ ΚΟΥΞ ΚΟΥΞ ! . . .

Ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων δὲν ἔλειψαν ἀγύρται ἐν πάσῃ θρησκείᾳ καὶ πάσῃ πολιτείᾳ.

Ἄν ἀνατρέξωμεν εἰς τοὺς χρόνους τοῦ δευκαλίωνος καὶ τῆς Πύρρας οἴτινες τοὺς λίθους μετέβαλλον εἰς ἀνθρώπους, ἀπαρallάκτως ὡς ὁ Φραντζῆς μεταβάλλει τὰς περιστέρους εἰς ἰνδικὰ χοιριδία, καὶ ἐντεῦθεν ἴσως οἰσκληροκάρδιοι ἀμφότερων τῶν φύλλων ὀνομάζονται ἀνθρώποι τοῦ δευκαλίωνος καὶ τῆς Πύρρας, καὶ ἂν ἔλθωμεν ἐγγύτερον εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ῥωμαίου Ἀτίου Ναβίου, ὅστις διὰ ζυγαρίου ἀπέκοψεν ἐνώπιον τοῦ Ταρκινίου γρανίτην λίθον ὡς ρατάχιον, καὶ πλησιέστερον ἔτι εἰς τοὺς χρόνους τοῦ διακόνου Παρισίου, ὅστις δὲν ἐνθυμούμεθα ποίαν ἄλλην ἔκαμε τρίπαν ἐἰς τὸ νερόν, θέλομεν εὖρει, λέγομεν, ἀπειρίαν ἀγυρτῶν, οἴτινες ἐμφανίζομενοι εἰς τὸν κόσμον αὐτοχειροτονοῦνται διοργανωταὶ τῶν θρησκείων καὶ τῶν πολιτειῶν.

Δὲν ἀπέχει μακρὰν, καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἡ ἐποχὴ τοῦ Παπουλάκου, καὶ εἶναι παρούσα ἡ τοῦ Μακράκη ἐποχὴ.

Οἱ κατὰ καιροὺς ἀγύρται ὑπῆρξαν θρησκευτικοὶ ἢ πολιτικοὶ ἀναμορφωταί, ὀλίγιστα δὲ τούτων συνέλαβον τὴν ἰδέαν καὶ ὄνειροπώλησαν νὰ περιβληθῶσι συνάμα τὴν δεσποτικὴν μίτραν καὶ τὸ βασιλικὸν διάδημα.

Πάντες ἐν τούτοις οἱ κατὰ καιροὺς ἀγύρται ὑπῆρξαν μόνον ἀγύρται, ἀλλ' οὐδεὶς ὑπῆρξε παρόμοιον ὡς ὁ Μακράκης γὰρ ὡς τὸν ἀποκαλεῖ σεβαστὸς γέρον, σπουδαῖος τρέλλος ταυτέστιν φρενοβλαβῆς ἐν πάσῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς τρέλλας.

Παρακολούθησατε τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν θνητὸν εἰς τὸν βίον αὐτοῦ καθόλου, εἰς τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, εἰς τὸν ἔγραφον καὶ προφορικὸν αὐτοῦ λόγον, καὶ θέλετε πεισθῆ, ὅτι ὁ καταδικωμένος αὐτὸς μάρτυς, ὁ διακηρούσαν ὅτι εἶναι ἐξαδελφός τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀνεψιὸς τῆς Παναγίας, ὁ ἐπιπεσὼν θηριωδῶς κατὰ τῆς ἱεράς Συνόδου, ὁ καθυβρίσας πάντας τοὺς ἐν Ἑλλάδι πολιτευομένους, ὁ συμβουλεύσας τὸν Βασιλέα Γεώργιον νὰ παραιτηθῆ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Βασιλίσ-

σας Ὀλγας, ἐν πέλαι ὁ ἐν τῷ προνοήματι αὐτοῦ ἀναγνώσας τὴν μετακόμισιν τῆς πρωτεύουσας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κράτους εἰς τὴν κτουλάπας, εἰς τὴν ἑδρὰν τοῦ Κωνσταντίνου, παρατηρήσατε, λέγομεν, πάντα ταῦτα, καὶ θέλετε πεισθῆ ὅτι ὁ καταδικωμένος αὐτὸς μάρτυς, ἀδικεῖται καὶ μαρτυρεῖ κατὰ τοσοῦτον μόνον καθόσον χαρακτηρίζεται ὅτε μὲν ὡς κριστικός ἐπικίνδυνος, ὅτε δὲ ὡς πολιτικὸς ἐγκληματίας, καὶ ἀπὸ τότε ὅτι Σωκρατηδῶν διατρίβει τοὺς νεοὺς. Καὶ ὑπέχει εὐθύμιας, καὶ καλεῖται ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ κρινεῖται καὶ καταδικάζεται καὶ φυλακίζεται. ἐνῶ προ καιροῦ ἐπίεθε νὰ ἐνοήσωσιν, ὅτι ὁ χριστιανὸς αὐτὸς ἠρωσάει τῆς Μιχαλοῦς καὶ προ καιροῦ ἔπρεπε νὰ καταταχθῆ εἰς τὸ τάγμα τῶν ζωηρῶν τῷ πνεύματι.

Ἄλλ' ἔχει ὀπαδοὺς ὁ τρέλλος αὐτὸς, καὶ μάστιχα πολλοὺς οἴτινες δὲν ἐδίστασαν ἐσχάτως νὰ τον ὑποδείξωσιν ὡς ἀντιπρόσωπόν των, καὶ νὰ τον ἀποστείλωσιν, ἂν ἴδονατο, εἰς τὸ Βουλευτήριον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους! ὀλίγον δ' ἐπίεψε καὶ νὰ τὸ κατορθώσῃ!!

Ἄλλὰ πᾶς, ἴσταν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι φρενοβλαβεῖς καὶ κίπτοι ἢ φρενοβλαβεία εἶναι νόσος κολλητικὴ καὶ ἀπὸ τῆς τέλει ζώομεν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Καρόλων καὶ τῶν Ῥοσσινισσῶν, ἢ εἰς τὴν τοῦ πρῶτου Λογομείχου ἐποχὴν ὡς αὐτὸς αὐτοῦ Μαρίου καὶ Ὁσμάν. καθ' ἡμᾶς καὶ οἱ πρῶτοι quasi mentalis εἶχον τῆρας;

Ὅταν βλέπετε τινὰ εἰς μόνον τοῦ ἀναλισσῶμεν ὅτι ὁ Μακράκης ἴδονατο νὰ τοὺς ἀντιπροσώπους ἀνακράζοντα ἐν γαλλότατα σημεῖα τῶν καιρῶν, καὶ οὐ γὰρ τὸν ὑποστρέφοντα τὰς τὸν Μακράκη, ὅταν βλέπετε ἄλλους ἀδελφοὺς ἀνὰ μετὰ τοῦ Μακράκη, διὰ νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐνα πρῶτον ὄπλον κατὰ τῆς πολιτικῆς καγεξίας, ὅταν βλέπετε τινὰ νὰ σᾶς λέγῃσι καλὸν θὰ ἴπο νὰ ἔχωμεν καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὅταν βλέπετε μεγαλοσχημῶς τινὰ ἀποκριτὰς ἐλληνικῶν εἰδήσεων, καὶ ἄλλους τὸν καιρικὸν ἐπαγγελιομένους νὰ ταμπούρωνται ὀπισθεν ἀποχρῶς πακισσῶνος en se servant ainsi de la pate du chat pour tirer les marons du feu, διότι αἰσθάνονται τὴν ἰδίαν ἀποκαίαν,

κακοφαμίαν ενίοτε εις φιλονεικίας και επιλιπερόδηματα, όταν βλέπωμεν πάντα πάντα δεν διαπάζουεν ν' αποκαθώμεν ότι οι τρελλοι σήμερα έχουν περσών. δια να μη είπωμεν ότι εζουλαθήκαμεν υλοι.

Δεν θαυμάζουεν τον άτυχη Μακράκη όστις βασιλεύεται με την μανίαν ήτις τον κυριεύει τον οίκτειρομεν μαλλον και θως οίκτειρομεν πάντα τους φρενοβλαβείς, θαυμάζουεν όμως τους όπαδούς αυτού, οίτινες μετ' αγώνας όν Κισσωτικούς κατά του επικρατούντος συστήματος, εν τέλει δεν έδυστασαν εκμεταλλευόμενοι την παθησιν άτυχούς ανθρωπου να έναγκλισθώσιν αυτόν ως άγνωστον σωστικόν υμνούμενοι ακριβώς τον πειγμάτιον όστις από τα μαλλιά του πιώγεται.

Εύτυχως ό λαός της Αττικής ελάχτισε τους άπονενοημένους, και ελίγιστοι, φρονούμεν, υπάρχουνσι πλέον, οίτινες δεν είναι πεπεισμένοι ότι ό άρχηγός αυτών θέον να σταλή όπου είναι προσωρισμένοι.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΚΡΑΚΗΝ

έκφωγηθεν υπό του «Ραμπανή».

Πόσοι λαός περίμενε τρελλός ώσαν και σένα να δής τό μεγαλύτερο από τα θαυματά σου πόσαις γυναίκαις παλαβαίς, πόσα παιδιά βλαμμένα δεν ήσαν έτοιμα προχθές να πέσουν στ' όνομά σου για ν' άκουσθή σε μιή στιγμή μέσα στην οίκουμένη πώς στην Αθήνχ είμαστε όλοι δαιμονισμενοι.

Πόσα δέν σου έτοιμάζαν δλόχρυσα στεφάνια
Και πόσαις άσπρογάλαζαις μεταξωταίς κορδέλαις,
Τι ψαλμωδία μαγική θ' ανέβαινε στα ούράνια
Από χορό που τοίμαζαν άτίμιταις κοπέλαις.
"Ω τί θα έγινότανε εκείνη την ήμέρα
Αν έγενόσουν βουλευτής υεότρελλε πατέρα.

Τι φειδι έρροκάνιζε βαθειά τα σωθικά μας
Όταν της κάλπαις εκλείσαν την Κυριακή τό βράδυ
Κανείς δέν ήταν στα καλά όλοι εις τα κακά μας
Καθίσαμε, σε μιή γωνιά στής νύχτας τό σκοτάδι
Και περιμένεμ' έντρομοι, κ' ένας τον άλλον κύττα
Να ιδούμ' αν θα σου φέρναμε την νίκη ή την ήττα.

Επρόβαλλε από μακρυα πουλί κυνηγεμένο
Που όλοι τό γνωρίσαμε πως ήτανε κοράκι
Τό βλέπαμε που πέταγε γυρτά σαν πληγωμένο
Και σαν να έψιθύριζε κάτι για τό Μακράκη
Εξόνου άκούμε—"Εσκασα δέν θέλω ποιά να ζήσω
Γιατί ό γέρο—δάσκαλος την πήρε από πίσω.

Κι' από βουνό σ' άλλο βουνό κι' από γκρεμινό σε βάτο
Επέταγε τό μήνυμα γοργό σαν τον άγέρα
Και ποτε φαινονταν έδώ και ποτε παρακάτω
Σκουζοντας πώς την έφτιασαν του γέρο μας πατέρα
Κι' απ' άκρη σ' άκρη χαλασμός άμολυθήτε όλοι
Γιατί την καταφέρανε του μπάρμπα Αποστόλη.

Πόσοι τρελλοί και φιλονεικία τρελλοί τρελλοί
Τους θα μάς καταφέρουν οι κίμας τρελλοί
Δεν απάξες στο γέρο σου και σι τρελλοί
Κ' εμείς, όλοι στο πίσω κρατούμε τις κάλπαις
Στα, κάλπαις με γεροβλαβή και έφρονα και κενή
Κ' ετσι μα γαρ βούλευτες γοργά τα κίμα τρελλοί

ΚΟΥΑΞ ΚΟΥΑΞ.

Εν τη έπαρχία Μέρης της νήσου Κεφαλληνίας ο κ. Τσουτσουνατάς έξελεχθη βουλευτής λαβών υψους 1,254 ψήφους εν τη έπαρχία αυτή υπάρχουσιν 1,254 Τσουτσουνατάς.

Ο κ. Α. αναμνήσκει εν τη "Εφημερίδου—συντα βραδύ διαταγματος έδόθη πίστωσις 180 χιλιάδων δραχμών εις τό ύπουργείον των Εσωτερικών προς πληρωμήν των δικαστικών αντιπροσώπων».

Τό έπταστές τέκνον του.—Ο καυμένος ό Βασιλέας τ' καλός ποῦ είναι!

Τουάυτην απέχθειαν έχει προς τα θαλασσια κουρά ό ήμέτερος Πανταζής, όττε συμβουλεύων τινάς επί του άντικειμένου τούτου, έλαγα,—Δεν πρέπει να θέτεις ούτε τον πόδα σας εις την θαλασσαν, έγώ αν ποτε ήθέλων ναυαγήσει δεν θα έμενον ούτε πέντε λεπτα εν τη Οχιάσση.

Εάν είδητε ίππεύοντες πολλούς των άνωτέρων άξιωματικών μας θέλετε καμει την σκέψιν, ότι αν ποτε ή Ελλάς έπολέμει κατά της Τουρκίας θα έπιπτον επί του πεδίου της μάχης περισσότερα γερρά παρά πτώματα.

Τακτικός περίπατος δια τα γεροκτοκόριτσα ώρισθη ή όδός Πανεπιστημίου, σταθμός δε προς αναίτηχη ή οικία του κ. Σλήμαν.

Αρετε τον Μακράκη τοιχοκολλημένον εις διάφορα μέρη της πόλεώς μας; οι σκύλοι δεν πλυσιάζουνι τους τοίχους... Διά τους ανθρώπους έλήθη πρόνοια από την δημοτικην αρχήν.

Είς την πρώτην ύπρον ήφθείσαν επί του Λαι της κάλπαις του Κουμπάρη την 3 ώραν Μ. Μ. ή κάλπη έσκήρτησε, ό δε σφαιριοδότης—είσαι ό πρώτος που μου κλημεις κατ' έρώνησεν.

Μεταξύ διω. Μορέ τί ώραία στιβάγια; που τά έκαμεις;
— Είς του Ζωϊσπαλλου.

— Μά είναι περίσσημα θα στείλω κ' έγω να μεῦ μετ' εσολιάσουν ένα ζευγάρι.

Τύπος Μακρακιστου. Σώμα ύψηλόν όστεωδες και σχεδόν κυρτόν πρόσωπον ήλιοκαές όφθαλμοί βαθουλοί, μικροί και σπινθηροβολουντες ωςφωτιαίς μετάσπον στενον και έρυτιδωμένον γενειάς άρα επί έκαστέρας μασέλας κεκαλυμμένας υπό δέρματος διαφανούς μύτη εξέχουσα ως έμβολον

Βουρλακού, και στενή, ως κληρική δημοτολογία, βόθρονος, άνοιγαντες εντός ως ηχητικό φασίγγι, δύο χορδαί επί του σόφρου, πεντομέλι, ως του contra-basso, και τελευταίαν εν καρδίω επί του λαυλού παρολλολλίζων την φωνήν. φαίνεται ότι ο Μακράκης εκτόξευε τον πόλεμον κατά της πρυμνοκρατίας, η δε Μακρακιστάτι την κτύπον στα γέρα.

Αέν τό έλέγουεν ήμεις: Άπό τού θανάτου τής μικράς «Καλησπέρας σας» τα δύο άνήλικα αύτης αδελφάκια, ο Νίκος και ο Γώγος έτεθήσαν υπό την προστασίαν του «Ραμπαραγιά». Ο Τάκης καταστράφη είς το νηπιαγωγείον του Βουλγαρη όπου θά άνανηραθή δι' έξόδων του αυτού προστάτου.— Τά καυμένα ο θεός δεν τά άφρησε να χυθούν!...

Ωραιότερον άπάντων την έπιτυχίαν αυτού ως βουλευτού έόρτασεν ο κ. Ράλλης. Έπί του έξώστου τής οικίας του, και κατ' άντικρυ των έκ μαρμαρόν θεοτήτων τής Άκρόπολως, ζώσαι θεότητες έκαιον βεγγαλικά φώτα. Έν τώ μέσω των δύο όλίμπων έστάντο κεχηνότες θνητοί αναρίθμητοι: πόσοι έκ τούτων δεν όνειροπώλησαν την τύχην του Άχιλλεύος του Όδυσσέως και πολλών άλλων άθανάτων τής άρχαιότητος θνητών!...

Είς τούς κ. κ. Δημ. Μεταξάν, Κωνστ. Λύττικον και Ίω. Βλάχον άπενεμήθη ο σταυρος του τάγματος των ίπποτών τενεκετοσίμπτωσι.

Τήν παραμονήν των εκλογών ήσαν τοιχοκολλημένα προγράμματα θεατρικά άγγέλλοντα παράστασιν εύεργετικήν ύπερ των υποψηφίων βουλευτών Καλλιγιά, Καλλιφρονιά, Ψύλλα, Ράλλη Φιλήμορος, Καλλιφρονιά, Σκουζέ και Κατσανδρή.

Η παράστασις δεν έδόθη, άλλ' οί υποψήφιοι πάντες έπέτυχον. Τίς νομίζετε συνέταξε τό πρόγραμμα εκείνο, και έμάντευσεν άπαντας τούς έπιτυχόντας βουλευτάς; Κωνσταντίνος ο Πλατούτσας. Περὶ του τετραπερασμένου αυτού ανθρώπου δυνάμεθα νά είπωμεν ότι και περι του Μακράκη κατ' άντίθετον όμως λόγον άν διηλαθή ο Μακράκης έχει συνέντευξιν μετά του Χριστου και όλου του τάγματος των άγιών, ο Πλατούτσας σενδιαλέγεται μετά του Βελζεβούλ και όλου του τάγματος των διαβόλων. Ο Θεός διαφυλάξει ήμᾶς από τούς δύο αυτούς δαμοιοσημένους.

Χθές εν μέσω πλήθους όμπρελλών έθεάθη ως μικρόν τριηρατήριον πλέον εν τρικυμία, και άλλοτε μὲν βυθίζομενον είς τό άχανή πελάγη άλλοτε πάλιν εμφανιζόμενον επί τής έπιφανείας τής θαλάσσης, μία όμπρέλλα με χρώμα αραγοβλάδορ! ω! μεγαλώτατον σημεϊον των καιρών!

- Πρός ένα κρατούντα εφημερίδας.— Τί έχεις αυτού από κάτω.— Τό σώμα τής εφημερίδος «Μπάκακα».— Δέν τίς καλύτερα τό σώμα του έγκλήματος.—

Μία γραία προς Ιατρόν θεραπέυσαντα την θυγατέρα της.— Γιατρέ μου ο Θεός νά σε πολυχρονάη, ο Θεός νά δώση νά ζήν ιδής πόρτα ανθρώπου.—

Ο άνώτατος βαθμός τής φυλαργυρίας. Νά προσβληθής

... ότι καυμένα, να μεταβληθώ ενάρον, σε τω κτηνισμω, υπερωμα, ωστι περιπατεις, παύσεις, και ούχιστος, ούτι...

ΛΟΓΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

μετά την άποστραφί του

- Μακράκης. Με έκπαλάβην... Κοιμάκης. Με έρχομε ο Καλογορξίζης Φορέτορλος. Είχα υπερτυμώσει τή μισση. Τριτάκης Ο: Κριτικοί, καλή με έρεσον, τίνα με εστειλάτε το Άσπικον σπογγιον... Κροκιάς. Δεν με έγνωρισαν καλά... Ρουπότσος. Με είχαν καλά γνωρίσει. Άξελός. Με έπολέμησαν όλοι... Βλάχος. Με έπολέμησεν ή Βασιλεία. Λεβίδης. Με έπολέμησεν ή αύλή. Ζιγνιαδάς. Δεν μπορώ νά τό πιστέψω! Σταυρότορλος. Νά βρούμε καμρία έντασι. Πετράκης * A! dieu pour toujours. Μακρηγιάννης. Καυμένο Δελτηγιώργη. Σιδιτανίδης. Έυμονή κ' έχει ο θεός.

Ο «ΡΑΜΠΑΓΑΣ»

Είς τον περίπατον με τον Νίκο και το Γώγο τά άνήλικα τής «Καλησπέρας σας» αδελφάκια.

- Ραμπαραγιάς. Νίκο κοντά μου!... Γώγό μου πιάσ' τον άπ' τό [χεράκι και περπατάτε και τά δύο στό δρόμο ζευγαράκι. Νίκος. Μπάραπα νά πιάσω μιά μικρά στό χέρι μου πετρίτσα; Γώγος. Όχι, γιατί ο μπαρμπας μας κοιπάει μιά καρτίτσα και αγκιλώνει τά μικρά παιδιά του άτακτονε. Ραμπαραγιάς. Και τά κακίστά χέρια του; νά πιάσουμε ζιπτονε. Νίκος. Μπάραπα ή καλησπέρα μας πότε θε να γουίσει άπ' [τους άυπελοκηπους; Γώγος. Ναι! πέε μπαρμπας μου ή όργησε άκόμη νά'λην; πέρασε ουας μεγαλος μπυρας που λείπει, και δεν έργεται πλέον είς τας Άθήνας... Ραμπαραγιάς. Πώς μου σπασάζουν την καρδιά! παιδιά μου θι [χουίσε και θε να φέρη και κοκα πολλά να σας χυρίση. Νίκος. Ω! θά μάς φέρη και γλυκά και κοκλές και κυρτά; Γώγος. Κ' ένα άλογακι καλλιονό, και απο μιά τρουμπέτα. Νίκος. Και είς τον Τάκ; τίποτα που παει στο σχολείο; Ραμπαραγιάς. Θά φέρη βέβαια και σ' αυτόν ένα χρυσό βιβλίον

και καλχμάκι και γροπτι και πέναις και μελάνι,
και μια σακκα κεντήτη που μέσσι να τ'α βάνι.
Νίκος. Μπάρμπά, θέλω τα τσίρα μου!

Ραμπάγιας. Τώρα παιδί μου στάσου.

Να πάρει και τὸ Γωγὸ μας να κάτσει ἐκεῖ σιμά σου!

Γωγὸς καὶ Νίκος. Μπάρμπά ἐλάμασε!

Ραμπάγιας. Ἐμπρός τώρα στο σπίτι πάμε
γιατί ἡ ώρα πέρασε κ' ἔναι καλὸς να βρῶμε!

Καὶ πρὸ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ καὶ ἤδη σπεύδομεν νὰ συγ-
χωρῶμεν τὸν νεαρὸν βουλευτὴν Ἀλέξ. Σκουζέν. Ἡ ἐπαρχία
Ἀττικῆς ἐξετίμησε δεόντως τὰ εὐγενῆ τοῦ νέου αἰσθήματα,
καὶ ἐτίμησε μεγάλως ἐαυτὴν, περιβαλοῦσα αὐτὸν δια τοῦ
ἀξιώματος τοῦ ἀντιπροσώπου. Αἱ σπουδαὶ τὰς ὁποίας ἐποιή-
σατο καὶ ἀποπεράτωσε ἐν Ἑλλάδι ὁ νέος Σκουζές, ἡ δια-
γωγὴ ἢ ἐν τῷ διπλωματικῷ σώματι ἔδειξε, καὶ τελευταίως
αἱ φιλοπάτριδες ἀρχαὶ αἱ καὶ προσηροικίαι καὶ ἐγγυερῶς δια
τοῦ προγράμματός του ἐξεδήλωσαν, ἔπεισαντὸν νοήμονα τῆς
Ἀττικῆς λαὸν, ὅτι ὁ νέος Σκουζές θὰ ἀντιπροσώπευεν ἐπα-
ξίως τοὺς ἐκλογεῖς τῆς πρωτεύουσας. Ἐσμὲν πεπεισμένοι καὶ
ἡμεῖς ὅτι ὁ εὐπαίδευτος οὗτος νέος θέλει τιμῆσαι τὸ ἀξίω-
μα μὲ τὸ ὁποῖον περιεβλήθη, καὶ θέλει καταδείξει ἐν τῷ
πρώτῳ τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου βήματι, ὅτι οἱ ἐκλογεῖς
δὲν ἐπλανήθησαν εἰς τὴν περὶ αὐτοῦ ἐκτίμησίν των, ἀλλὰ
τούναντιὸν θέλουσι εὖρει αὐτὸν ὡς τὸν ἐξετίμησαν, τούτέστιν
νέον ἰκανόν, ἀνεπτυγμένον καὶ ἀληθῆ πατριώτην.

ΕΙΚΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

ΣΚΗΝΗ Α΄

Τρεῖς μουσικοὶ εἰσέρχονται εἰς τὸν οἶκον ἐπιτυχόντος
βουλευτοῦ, ὁ εἰς τούτων κρατεῖ κλαρινέτο, ὁ ἕτερος μπάσο
καὶ ὁ τελευταῖος τρυμπόνι: ἀνεξετάστως ἀρχίζουν, καὶ
παίζουν πρῶτον ἐν μᾶρσι κατόπιν μίαν πόλκα καὶ τρίτον
ἐνα στρόβιλον.—

ΣΚΗΝΗ Β΄

Ἐξέρχεται ὁ ὑπηρέτης. Εὐχριστοῦμαι, κύριοι, δρίστε εἷνα
5 60.—

Οἱ Μουσικοί. Σὺς εὐχριστοῦμαι καὶ εἰς ἀνώτερα. . . .
(ἀπέρχονται).

ΣΚΗΝΗ Γ΄

Ἐξώθεν τῆς οἰκίας τοῦ ἐπιτυχόντος βουλευτοῦ.

Ὁ εἰς μουσικός. Ἐλα τώρα γλύγορα ἅς ἀλλάξωμε τὰ
καπέλλα μας! καὶ προσοχῆ, τὸ κεράλι κάτω!

Ὁ δεύτερος. Ἐγὼ λέγω τώρα ν' ἀρχίσωμε ἀπὸ τὴν
πόλκα.

Ὁ τρίτος. Βέβαια καὶ θὰ τελειώσωμε στὸ μᾶρσι.

ΣΚΗΝΗ Β΄

Εἰσέρχονται οἱ τρεῖς μουσικοὶ, παίζουν τὸν πρῶτον
τρύμπονα ἀπὸ ἀνεπιτυχίας.

ΣΚΗΝΗ Γ΄

Ἐξέρχεται ὁ ὑπηρέτης. Κύριοι σας εὐχριστοῦμαι εἰς τὸ
εἷνα πέντε καὶ ἑξήντα. . . . Μὰ βρε ἀδελφοὶ τρυμπόνι καὶ
πόλα ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔργον ἔβητε ὅσα κλαρινέτα!

Εἰς μουσικός. Σὺς εὐχριστοῦμαι καὶ εἰς ἀνώτερα
εἷνα ἀπὸ ἐκείνου!

Ὁ ὑπηρέτης. Θεωρῶν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον. Ὅχι ἐκεῖ-
νος ἐρροῦσαν βραβουπύλια!

Οἱ ἄλλοι δύο. Μὰ τὸ συμπάθει. . . . Δὲν ἀναρχοῦμε
ἀλλὰ εἴμαστε τιμωὶ ἀθροῦσα καὶ. . . (συμπάθει) δαι-
λος σας (ἀπέρχονται) ὁ ὑπηρέτης (θεωρῶν αὐτοὺς κατὰ πρό-
σωπον) στὸ καλὸ. . .

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄

Ἐξώθεν τῆς οἰκίας τοῦ ἐπιτυχόντος βουλευτοῦ.

Εἰς μουσικός. Ε! τί λέτε; πάμε πάλι!

Ὁ δεύτερος. Βέβαια. . . τώρα ὅμως ν' ἀλλάξωμε τὰ ἄρ-
χνα. . . . Πᾶρε ἐπὶ τὸ κλαρινέτο μου, ὅς το μπάσο σου στὸν
Ἀλέστα καὶ ὅς μου στὸ Ἀλέστα τὸ τρυμπόνι σου.

Ὁ Τρίτος. Ἀχμπά, τράβατε τώρα, ἡ κατὸ τὸ κεράλι
καὶ μὲ σὺβάρτη. . . .

ΣΚΗΝΗ Ζ΄

Εἰσέρχονται οἱ τρεῖς μουσικοὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ αὐτοῦ
βουλευτοῦ.

Εἰς τούτων (χαμηλοφώνως πρὸς τοὺς ἄλλους) ἀπὸ ποῦ
θ' ἀρχίσωμε.

Οἱ δύο ἄλλοι. Ἐν σπουδῇ. Βάλτε! μετὰ τὸ
πέρασ τοῦ τεμαχίου αὐτοῦ, ἐμφανίζεται ὁ ὑπηρέτης, εἰς τὴν
θεῖαν τοῦ ὁποίου, οἱ μουσικοὶ συγκρίνονται καὶ ἀρχίζουν να
παίζουν συγχρόνως πόλκα καὶ βάλς.

Ὁ εἰς μουσικός (ἐνῶ παίζει) ἀλλάξε τὸ γένος!

ΣΚΗΝΗ Η΄

Εἰς ὑπηρέτης. Μὰ βρε ἀδελφοὶ, μᾶς ἐξακουσανατε! μὰ δὲν
μᾶς ἀφίνετε ποῖα ἤσυλους;

Εἰς μουσικός. (ἐν συστολῇ) ἡμεῖς; μὲ τὸ συμπάθει. . . .
πρῶτη φορὰ ποῦ ἐρχόμαστε!

Ἐπηρέτης (θεωρῶν αὐτὸν ἀσκήθαιμικται, ὅχι αὐτοῦ
τοῦ μοιάζει πολὺ, μὰ ἐκεῖνος δὲν ἐπαίξε κλαρινέτο ἐπαίξε
μπάσο (καὶ ἴδαν) μὰ τί διάολο ὅλο τρεῖς καὶ ὅλο τὰ
ἴδια κομμάτια; (πλησιάζων ἐγγύτερον καὶ ἀναγνωρίζων τὸν
ἐνα) βρε τενακέδες, εἶπε εἰταστε! μὰ τί τὸ παίρνατε ἀποκοτῆ!

Εἰς μουσικός. (τετακωμένος) Κύριε Ἀποκότῆς ὁ ὑπὲρ-
ρέτης λέγεται Κοσμά. ἡμεῖς εἴμαστε τιμωὶ ἀθροῦσα! . . .
ὕστερ ἀπὸ δὲν ἐπαίξα μπάσο!

Ὁ δεύτερος. (ἐν ἐπιληξίῃ) τί λέει βρε κῆρυ;

Ὁ τρίτος. Ἐκεῖνο ποῦ λέει. . . ἡ ἀλλὰ κομπανία καὶ
Ἀγκλίκα, ἐπαίξε τὰ ἴδια ἀρχνα!

Ἐπηρέτης. Ἐχετε δικαίον, ποῖα σταθῆτε τὰ σας πρῶ-
τό! . . . (εἰσέρχεται εἰς τὸν οἶκον).

Εἰς μουσικός. Ε! τώρα τί περιμένετε; στὰ παρὰ γκατὶ
θὰ σάμε τῆς χρονιάς μας.